

נספח 1: מקורות לקדושת הדיבור

1. ברכות הנהנין

"עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה על-ידי כוונת האדם וזהירות בכל ברכות הנהנין, לפי שעל ידם מתבטל כוח אותן הקליפות הנאחזות במאכלים החומריים ומתדבקים בהם באדם האוכל אותם, ועל ידי הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה, הוא מסיר מהם הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל הקדושה, והזהירני על זה מאד"

(רבי חיים ויטל בשם האר"י הקדוש)

שאלה למחשבה: מהו כוחן של ברכות הנהנין?

2. קדיש:

"ישנה חשיבות גדולה וערך רב באמירת קדיש על אדם שנפטר. זאת על פי הנזכר בורה דעה בהלכות אבלות, שנהגו לומר קדיש על פטירת יהודי במשך שנה שלימה, ואמירת הקדיש מועילה לכפרת עוונותיו ולעליית נשמתו לגנזי מרומים... חשיבות זו גדולה בעיקר בתוך השנה הראשונה, וליתר דיוק בתוך שנים עשר חודש, מיום הפטירה והקבורה. על פי מאמרי חז"ל נראה שבתוך שנים עשר חודשים מקבורת האדם הוא עומד לדין של מעלה וחייב לתת דין וחשבון על מעשיו. ואם נתחייב, ח"ו, בעונש הרי עיקר עונשו בתוך שנה זו. יש כוח באמירת הקדיש לכפר על הנפטר ולהצילו מצער העונשים המגיעים לו. אמנם, על פי דברי האר"י נראה שיש כוח באמירת הקדיש לא רק להציל ולכפר על רשעים, אלא גם להעלות ולרומם את הצדיקים מדרגה אחת לדרגה גבוהה יותר. אמירת הקדיש בשנה הראשונה יש לה כוח להעלות את נשמת הנפטר, וגם אחרי השנה הראשונה אם היא נאמרת ביום השנה להסתלקותו".

(הרב דוד חי הכהן, "קדיש ליום השנה", אתר 'ישיבה')

שאלה למחשבה: מהו כוחו של הקדיש?

3. קדושה:

"בא וראה כמה חביב לפני הקב"ה מה שישראל אומרים לפני קדוש. וכך אמר להם: ותגידו לבני מה שאני עושה בתפילת שחרית ובתפילת מנחה בשעה שאתם אומרים לפני קדוש, שאין לי הנאה בעולמי מאותה שעה שעניכם נשואות לעיני ועיני מביטות בכם בשעה שאתם אומרים לפני קדוש, שהקול היוצא מפיכם באותה שעה סודר ועולה לפני כריח ניחוח".

(על פי סידור עמרם גאון)

שאלה למחשבה: מהו כוחה של אמירת קדושה?

4. ברכת צדיק: (תחנת אוטובוס)

"יום אחד הגיע לבית הבבא סאלי יהודי מאשדוד. הלה ביקש לקבל את ברכתו של רבנו לאחר שחש ברגליו והרופאים חששו כי חס וחלילה ילקה בשיתוק ולא יוכל להלך ברגליו. ביום שהגיע היה רבנו שרוי בשמחה רבה ואת כל הבאים הזמין להיכנס לחדרו ולסעוד את ליבם. גם יהודי זה הוזמן להיכנס יחד עם יתר הבאים לחדרו של רבנו. לפתע נפנה אליו רבנו ואמר לו: "בעזרת ה' כל

אשר תעשה תצליח, ה' עמך בכך מעשה ידך". ביקש היהודי לספר לרבנו על מצוקתו אך רבנו אמר לו: "אל תחוש, מעתה תרוץ ברגליך". נחרד היהודי, יצא מביתו והחל לרוץ לכיוון תחנת האוטובוס אל ביתו. לאחר ימים אחדים שב לבית הרב לספר כי הרופאים קבעו כי החלים ממחלתו.

(”בבא סאלי”, הרב אליהו אלפסי)

שאלה למחשבה: מהו כוחה של ברכת צדיק?

5. וידוי:

”לפי החכמה אדם שחטא - קלקל בעולמות עליונים וצריך לתקן בייסורים וחולאים את אשר עיוות וקילקל... לפי הנבואה אדם החוטא צריך למות כיוון שנפשו היא נפש פגומה וחטאה... לפי התורה יביא האדם בהמה לקרבן... ואילו הקב"ה אומר כי אדם שמתוודה בשיברון לב ואומר "חטאתי, עויתי, פשעתי" באמת ובתמים יתכפרו עוונותיו בלי ייסורים ובלי מיתה ובלי קרבן" (הרב מרדכי אליהו, מחזור ליום כיפור, קול יעקב)

שאלה למחשבה: מהו כוחו של אמירת הוידוי?

נספח 2: הגדרת מקומות

למדריך: את המקורות נטמין במקומות הקשורים לתוכן הכרטיס. כיוון שהסביבה של כל

סניף שונה ממשנהו, עליך, המדריך, להתאים את הרעיונות המובאים לסביבת הסניף.

1. ברכות הנהנין: ליד מסעדה קרובה, חנות פרות וירקות, במטבח או במקרר בסניף.

דוגמה להגדרה מרמזת למיקום המקור במקרר הסניף:

אצלי קר בחורף אבל גם בקיץ; אני גבוה לבן; צורת מלבן.

2. קדיש: לוח נרות נשמה בבית הכנסת, כניסה לבית עלמין, אנדרטה או פינת זיכרון לזכר נופלים.

דוגמה להגדרה מרמזת למיקום בלוח נרות נשמה:

אנחנו דולקים כל השנה בלילה וביום, אך לכל אחד מאתנו יש יום אחד בשנה שבגללו הוא דולק.

3. קדושה: שיחי פרחים או צמחים המדיפים ריח נעים, חנות בשמים.

דוגמה להגדרה מרמזת לשיח ריחני:

אני נמצא בשביל ליד המכולת, שואף למעלה, ואפשר לברך עלי עם צאת המלכה.

4. ברכת צדיק: תחנת אוטובוס

דוגמה להגדרה מרמזת:

ממני עולים לדרך קצרה או ארוכה, ואלי יורדים בתומה, נמצאת בסוף השכונה.]

5. וידוי – מקור אחרון, אצל המדריך.

נספח 3: שטר 100 לירות ישראליות

כינור משובח

כינור פשוט

כינור

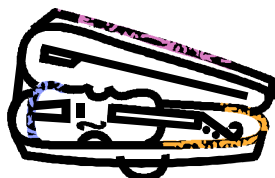
"יד שניה"

חוברת תווים

מזוודה לאחסון הכינור

מעמד

לחוברת תווים

